

تعیین اثر بافت درشت و سنگدانه در مقدار مقاومت لغزشی رویه‌های بتني

ابوالفضل حسنی، دانشیار، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

جواد سوداگری، استادیار، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

سید روح الله معافی مدنی، کارشناس ارشد، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

E-mail:hassani@modares.ac.ir

چکیده

رشد سریع فنا و ری ساخت وسایل نقلیه، باعث افزایش دائم سرعت و نیاز بیش از پیش به ترمز و اصطکاک شده است. مطالعات بین المللی نشان داده اند که افزایش متوسط سرعت، باعث ایجاد خسارات بیشتر در تصادفات شده است. روسازی بتني در حالت کلی و زیر بنایی و پیشگی های مخصوص سطح سواره رو ها، با این پیشرفت همراه نبوده است و در شرایط مرتبط، ضریب اصطکاک بین رویه و لاستیک وسیله نقلیه بسیار کم است. هدف اصلی این تحقیق تعیین اثر بافت درشت سطح روسازی بتني، اندازه و شکل سنگدانه و نوع بافت درشت بر روی مقاومت لغزشی است. مقاومت لغزشی با دستگاه آونگ انگلیسی و بافت درشت با آزمایش پخش ماسه اندازه گیری شد.

واژه‌های کلیدی: مقاومت لغزشی، رویه بتني، آونگ انگلیسی، بافت ریز و درشت

۱. مقدمه

گردگوش است. به بیان دیگر، مصالح شکسته به علت زیاد بودن مقدار بافت ریز آنها نسبت به مصالح گردگوشه دارای اهمیت اند. با توجه به بررسی‌های انجام گرفته می‌توان بیان داشت که احتمال بروز تصادف در مسیرهایی که رویه آنها از مصالح شکسته دارای بافت درشت کافی و سیستم زهکشی مناسب ساخته شده‌اند، به شرطی که صیقل پذیری سنگدانه‌های انتخابی در شرایط ترافیکی مورد نظر در حد تعیین شده در آیین نامه‌های معتبر جاری باشد بسیار کمتر است [۱ و ۲].
روسازی‌های بتني نیازمند مراقبت‌های ویژه بعد از عملیات و پرکردن هستند. نبود این مراقبت‌ها با تجمع سیمان و ریزدانه در نقطه خاص موجب لغزندگی سطح می‌شود.

افزایش حجم ترافیک و سرعت وسایل نقلیه در جاده‌ها، منجر به وقوع تصادفات بیشتری شده است و هر ساله بر تعداد کشته شدگان و مجروحان در کشور افزوده می‌شود. یکی از پارامترهایی که احتمال تصادف را افزایش می‌دهد، لغزندگی بودن سطح رویه جاده‌های است که با اتخاذ تدابیر خاص باید برای افزایش مقاومت لغزشی روسازی‌ها اقدام شود.

استفاده از مصالح شکسته، مصالح مقاوم در برابر صیقلی شدن، سیستم زهکشی مناسب و بافت درشت سنگدانه‌ها باعث کاهش خطر لغزیدن وسیله نقلیه بر روی سطح رویه می‌شود [۱]. مقاومت لغزشی با استفاده از مصالح شکسته بسیار بیشتر از مقاومت لغزشی با استفاده از مصالح

۲. بخش تجربی

۱-۲ ساخت نمونه

برای انجام تحقیقات، ۱۹ نمونه بتنی به ابعاد ۳۰×۳۰ سانتیمتر و با ضخامت‌های مختلف ساخته شدند که مشخصات نمونه‌ها در جدول (۳) آورده شده است. ضخامت نمونه‌ها با توجه به اندازه بزرگترین سنگدانه آن تعیین شد. سیمان مصرفی در ساخت بتن از نوع سیمان تیپ یک تهیه شده از کارخانه سیمان اصفهان بود.

مصالح سنتگی مورد استفاده برای ساخت نمونه‌های بتنی مطابق آیین‌نامه BS ۸۸۲ انتخاب شدند که دانه‌بندی آنها در جدول ۱ آورده شده است [۵].

برای ساخت نمونه‌های بتنی به طرح اختلاط مناسب نیاز است که براساس روش‌های رایج تهیه شده و در جدول ۲ قابل دیدن است [۵].

برای کنترل مقاومت نمونه‌های ساخته شده با آنچه که طراحی شده بود، نمونه‌های مکعبی به ابعاد $۲۰ \times ۲۰ \times ۲۰$ سانتیمتر ساخته شدند که مقاومت فشاری ۲۸ روزه آن‌ها نشان دهنده تأیید طرح اختلاط بود.

روش‌های طرح اختلاط موجود برای مصالح با اندازه اسمی $۹/۵$ میلی‌متر و بزرگترند و برای دانه بندی ریزتر روشی وجود ندارد. در این پژوهش به دلیل این که از مصالح ریز دانه برای عملکرد رویه نازک^۳ حفاظتی به منظور افزایش مقاومت لغزشی و نه افزایش مقاومت سازه‌ای استفاده شده، بنابراین از طرح اختلاط مصالح با اندازه اسمی $۹/۵$ میلی‌متر برای بقیه دانه‌بندی‌ها هم استفاده شده است.

هدف از بکارگیری این لایه همانند آسفالت متخلخل و دوغاب آب‌بندی، افزایش مقاومت در برابر لغزندگی در مکان‌هایی بوده که خطر لغزش وجود دارد و به داشتن مقاومت فشاری و خمسی زیاد نیازی نبوده است، زیرا لایه‌های زیرین وظيفة انتقال و باربری را دارند و این لایه فقط باید در زیر ترافیک، خرد و شکسته نشود و دوام کافی داشته باشد. برای این هدف تأمین مقاومت فشاری در حد متوسط کافی است و کیفیت اتصال آن به لایه زیرین مهم است.

ایجاد مقاومت لغزشی مناسب در رویه‌های بتنی، علاوه بر استفاده از مصالح شکسته و مقاوم در برابر صیقلی شدن، نیاز به ایجاد بافت درشت به مقدار کافی نیز دارد. طبق تحقیقات انجام شده، در صورتی که بافت درشت مناسب، در سطح رویه‌های بتنی وجود نداشته باشد، استفاده از مصالح شکسته و با دوام در سرعت‌های متوسط و زیاد تأثیر زیادی در مقاومت لغزشی ندارد و سطح نهایی یک سطح لغزندگی خواهد بود. تحقیقات نشان داده‌اند که در سرعت‌های زیاد، بافت درشت در حفظ مقاومت لغزشی تأثیر سیاری دارد [۱ و ۴].

روش‌های مختلفی برای ایجاد بافت درشت مناسب در سطح رویه وجود دارد، از قبیل جارو (برس)‌ای نرم و زبر، سنگدانه‌های تک اندازه و شیار [۱].

هرگاه با روش‌های ذکر شده، بافت درشت بر روی سطح ایجاد شود، نتیجه آن افزایش مقاومت لغزشی در سرعت‌های متوسط و زیاد است. برای بررسی اندازه تأثیر این روشهای پژوهشی در آزمایشگاه دانشگاه تربیت مدرس انجام شد. نتایج این پژوهش نشان می‌دهند که بافت درشت ایجاد شده، به مقدار زیاد باعث افزایش مقاومت لغزشی می‌شود و بافت درشتی که با برس زبر ایجاد شده، بهترین مقاومت لغزشی را داشته است. همچنین تأثیر شکل سنگدانه و اندازه آن نیز بررسی و مشخص شد که مصالح شکسته با اندازه اسمی $۴/۷۵$ میلی‌متر از مقاومت لغزشی بیشتری برخوردارند.

رویه‌های بتنی عمر طولانی دارند و معمولاً بیش از ۴۰ سال از نظر سازه ای دوام می‌آورند، اما سطح آنها به مرور زمان بافت ریز و درشت خود را از دست داده و باعث لغزندگی سطح راه می‌شود.

در ایران رویه‌های بتنی، رایج نیستند ولی عمدها در تونل‌ها و فروودگاه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند. در تونل‌ها اگر نیاز به روکش، به منظور تأمین ضریب اصطکاک کافی باشد، با توجه به محدودیت ارتفاع در تونل نمی‌توان از روکش با ضخامت زیاد استفاده کرد، بنابراین باید از یک لایه نازک برای روکش کردن استفاده شود که از نظر اقتصادی نیز مقرر نباید باشد. برای پاسخ به این سؤال که آیا لایه نازک در عمل نیز برای این هدف مناسب است یا خیر، تحقیقات در این زمینه همچنان ادامه دارند.

آنها جابجا شده و اگر دقّت لازم مبذول نشود، سطح حاصل یک سطح کاملاً خشن خواهد بود و صدای زیاد و استهلاک بیش از حد لاستیک وسیله نقليه را ایجاد خواهد کرد. عمق تقریبی شیار برابر ۴ میلیمتر و عرض آن ۳ میلیمتر است (شکل ۲).

۳-۲-۲ سنگریزه یا سنگدانه تک اندازه

سنگریزه‌ها به اندازه دانه ۲/۳۶ و ۱/۱۸ میلیمتر، هر کدام در زیر نمونه‌ها ریخته شدند و پس از گیرش بتن، مصالح اضافی با بررس از روی سطح رویه جمع آوری شدند. فرورفتمن مقداری سنگریزه در داخل بتن، باعث ایجاد یک سطح دارای بافت درشت مناسب شد [۶]. البته ممکن است پس از عبور ترافیک از روی آن تعدادی از سنگدانه‌ها از سطح جدا شوند که در هر حال پس از جدا شدن، برآمدگی و فرورفتگی هائی باقی می‌ماند که نتیجه‌اش ایجاد بافت درشت مناسب برای رویه‌های بتنی است (شکل ۳). مشخصات نمونه‌های بتنی در جدول ۳ آمده است.

شکل ۱. نمونه بتنی ساخته شده در آزمایشگاه با بافت درشت ایجاد شده به وسیله بررس زبر [۶]

شکل ۲. نمونه بتنی ساخته شده در آزمایشگاه با بافت درشت ایجاد شده به وسیله شیار [۶]

جدول ۱. دانه‌بندی سنگدانه‌ها طبق BS882 و مقاومت فشاری [۵]

درصد وزنی عبوری				اندازه الک (میلیمتر)
۱/۱۸ میلیمتر	۲/۳۶ میلیمتر	۴/۷۵ میلیمتر	۹/۵ میلیمتر	
-	-	-	۱۰۰	۱۲/۵
-	-	۱۰۰	۹۷/۵	۹/۵
-	۱۰۰	۸۵	۴۷	۴/۷۵
۱۰۰	۸۰	۴۵	۳۵	۲/۳۶
۸۵	۶۵	۳۰	۲۵	۱/۱۸
۷۰	۴۵	۱۵	۲۰	۰/۶
۲۵	۲۰	۱۰	۱۰	۰/۳
۴	۴	۴	۴	۰/۱۵

جدول ۲. طرح اختلاط و درصدهای مصالح مصرفی و مقاومت

متوسط [۵]

نحوه ایجاد (جنس فلزی) متوسط قابل	نحوه ایجاد (جنس فلزی) متداول				
۴۴	۱۵۹۵	۵۷۵	۲۳۰	۴۰	۹/۵
۴۱	۱۵۹۵	۵۷۵	۲۳۰	۴۰	۴/۷۵
۳۵	۱۵۹۵	۵۷۵	۲۳۰	۴۰	۲/۳۶
۳۲	۱۵۹۵	۵۷۵	۲۳۰	۴۰	۱/۱۸

۲-۲ نحوه ایجاد بافت درشت

۱-۲-۲ بررس نرم و زبر

برای ایجاد بافت درشت از دو نوع بررس نرم و زبر استفاده شد [۶] که بررس نرم از جنس نایلون انعطاف‌پذیر و بررس زبر از جنس فلز نرم با تراکم زیاد بود. بررس بر روی سطح نمونه بتنی با زاویه تقریباً ۳۰ درجه از یک جهت به جهت دیگر کشیده شد و به دلیل کوچکتر بودن طول بررس از عرض نمونه، این کار با مقداری هم پوشانی در چند مرحله انجام شد (شکل ۱).

۲-۲-۲ شیار

یکی از روش‌های دیگر ایجاد بافت درشت در سطح رویه‌های بتنی، ایجاد شیار است. شیار به وسیله یک شیارزن فلزی با زاویه ۳۰ درجه با فواصل معینی در سطح رویه بتنی ایجاد شد [۶]. هنگام شیار زدن به دلیل وجود سنگدانه‌ها،

۳. آزمایش‌ها

۱-۳ آزمایش پخش ماسه

این آزمایش طبق استاندارد ASTM E-965-98 در سطح رویه انجام می‌شود. حجم معینی از ماسه در سطح رویه ریخته و به صورت یک دایره پخش می‌شود. قطر آن دست کم در ۴ نقطه با خطکش اندازه گرفته می‌شود و قطر متوسط به دست می‌آید و از نسبت حجم به مساحت دایره، عمق متوسط بافت درشت رویه محاسبه می‌شود.^[۷]

شکل ۳. نمونه بتی ساخته شده در آزمایشگاه با بافت درشت ایجاد شده به وسیله سنگریزه [۶]

۲-۳ آزمایش آونگ انگلیسی

برای به دست آوردن مقاومت لغزشی، از دستگاه آونگ انگلیسی استفاده شد. این دستگاه دارای پاندولی است که از موقعیت افقی به وسیله یک دکمه رها شده و با نیروی یکنواخت و مستقل از زمان در هر آزمایش، به سمت پایین نوسان می‌کند. پس از برخورد با سطح جاده یا سطح نمونه در جهت دیگر به سمت بالا حرکت می‌کند. میزان مقاومت لغزشی سطح به وسیله مقیاس درجه‌بندی شده، اندازه گیری می‌شود (درجه از ۰ تا ۱۵۰ است).

هر چه سطح دارای اصطکاک بیشتری باشد، انرژی از دست رفته بیشتر شده و پاندول کمتر به سمت بالا حرکت می‌کند و در نتیجه عدد خوانده شده که معرف مقاومت لغزشی است (SRV)^۳، بزرگ‌تر خواهد بود. کمینه مقاومت لغزشی مطابق نشریه 27 Road Note از سه گروه از راهها در جدول ۴ آورده شده و کمینه ضریب صیقل پذیری سنگانه‌ها (PSV) در جدول ۵ قابل دیدن است.^[۸]

جدول ۳. مشخصات نمونه‌های بتی ساخته شده در آزمایشگاه [۶]

شماره نمونه	ضخامت (سانسیمتر)	اندازه اسیمی (میلیمتر)	نحوه ایجاد بافت
۱	۴	۹/۵	برس نرم
۲	۵	۹/۵	برس نرم
۳	۲	۴/۷۵	شیار (فاصله مرکز تا مرکز ۲۰ میلیمتر)
۴	۳	۴/۷۵	برس ذیر
۵	۲	۴/۷۵	شیار (فاصله مرکز تا مرکز ۲۲/۵ میلیمتر)
۶	۳	۴/۷۵	شیار (فاصله مرکز تا مرکز ۲۵ میلیمتر)
۷	۱	۲/۳۶	برس نرم
۸	۲	۲/۳۶	برس ذیر
۹	۱	۲/۳۶	برس ذیر
۱۰	۲	۲/۳۶	شیار (فاصله مرکز تا مرکز ۳۰ میلیمتر)
۱۱	۲/۰	۴/۷۵	با سنگریزه ۲/۳۶ میلیمتری
۱۲	۰/۰	۱/۱۸	برس ذیر
۱۳	۱	۲/۳۶	شیار (فاصله مرکز تا مرکز ۳۵ میلیمتر)
۱۴	۰/۰	۱/۱۸	برس ذیر
۱۵	۰/۰	۱/۱۸	برس ذیر
۱۶	۱	۲/۳۶	شیار (فاصله مرکز تا مرکز ۲۵ میلیمتر)
۱۷	۲	۴/۷۵	سطح صاف و ایجاد بافت با برس ذیر
۱۸	۲	۴/۷۵	با سنگریزه ۱/۱۸ میلیمتر
۱۹	۲	۴/۷۵	بدون بافت درشت (سطح صاف)

جدول ۴. مقادیر کمینه مقاومت لغزشی در شرایط سطح مرتبط [۸]

دسته	نوع مسیر	حداقل مقاومت لغزشی
۱	مسیر پر پیچ و خم و میدان قوس با شعاع کمتر از ۱۵۰ متر در راههای کنترل نشده شیب ۱ به ۲۰ و بیشتر با طول بیشتر از ۱۰۰ متر	۶۵
۲	مسیرهای عبور وسایل نقلیه سنگین (بیش از ۲۰۰۰ وسیله نقلیه در روز)	۵۵
۳	باقیه راه ها	۴۵

جدول ۵. مقادیر حداقل ضرب ضيق پذيری سنگدانه (PSV) برای راهها [۸].

حداقل ضریب صیقل پذیری سنگدانه (PSV)	مقدار آمد و شد بر حسب وسیله نقلیه سنگین در هر خط عبور در روز	نوع مسیر	محل
۶۰	کمتر از ۲۵۰ وسیله نقلیه سنگین در هر خط عبور در روز	I - نزدیک شدن به تقاطعها در مسیرهای با سرعت مجاز بیش از ۶۴ کیلومتر در ساعت. II - نزدیک شدن به تقاطعها، خطوط عابر پیاده و شرایط پر خطر مشابه در مسیرهای اصلی درون شهری.	A1 - محل های بسیار دشوار
	۱۰۰۰ - ۲۵۰ وسیله نقلیه سنگین در هر خط عبور در روز		
	۱۷۵۰ - ۱۰۰۰ وسیله نقلیه سنگین در هر خط عبور در روز		
	بیش از ۱۷۵۰ وسیله نقلیه سنگین در هر خط عبور در روز		
۷۰	کمتر از ۱۷۵۰ وسیله نقلیه سنگین در هر خط عبور در روز	I - نزدیک شدن به تقاطعهای اصلی در مسیرهای با بیش از ۲۵۰ وسیله نقلیه سنگین در هر خط عبور در روز II - میدان ها و مسیر های ورودی به آنها III - پیچ هایی با شعاع کمتر از ۱۵۰ متر در مسیرهایی با سرعت مجاز بیش از ۶۴ کیلومتر در ساعت IV - شیوه های ۵٪ و بیشتر، با طول بیش از ۱۰۰ متر	A2 - دشوار
	۲۵۰۰ - ۱۷۵۰ وسیله نقلیه سنگین در هر خط عبور در روز		
	۳۲۵۰ - ۲۵۰۰ وسیله نقلیه سنگین در هر خط عبور در روز		
	بیش از ۳۲۵۰ وسیله نقلیه سنگین در هر خط عبور در روز		
۵۵	کمتر از ۱۷۵۰ وسیله نقلیه سنگین در هر خط عبور در روز	بطور کلی در مقاطع مستقیم و قوسهای با شعاع بزرگ در مکان های زیر: I - آزاد راهها II - راههای اصلی III - راههای دیگر با بیش از ۲۵۰ وسیله نقلیه سنگین در هر خط عبور در روز	B - متوسط
	۴۰۰۰ - ۱۷۵۰ وسیله نقلیه سنگین در هر خط عبور در روز		
	بیش از ۴۰۰۰ وسیله نقلیه سنگین در هر خط عبور در روز		
۴۵	I - بطور کلی در مقاطع مستقیم با ترافیک سیک II - سایر راهها که در آنها حوادث ناشی از سطح مرطوب مشکل ساز نخواهد بود	C - آسان

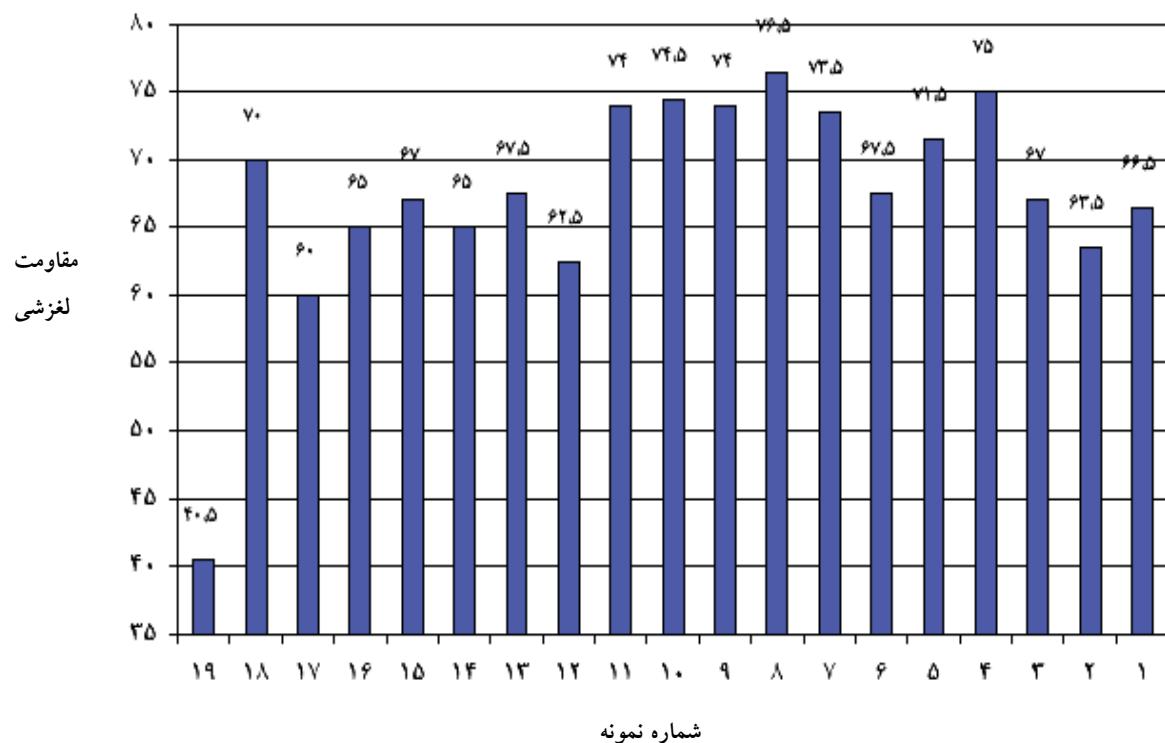
۴. تجزیه و تحلیل نتایج

نمونه های دارای بافت درشت و نمونه فاقد بافت درشت، تحت آزمایش آونگ انگلیسی قرار گرفتند و نتایج به دست آمده حاکی از تأثیر زیاد بافت درشت بودند که در نمودار ۱ نمایش داده شده اند. این نمودار تغییر بسیار چشمگیر مقاومت لغزشی، به علت نبودن وجود بافت درشت را نشان می دهد. در این نمودار، نمونه شماره ۱۹ کمترین مقاومت لغزشی و نمونه شماره ۸ با برس زیر با اندازه اسمی ۲/۳۶ میلیمتر بیشترین مقاومت لغزشی را دارد. نمودار ۲ مقادیر عمق متوسط بافت درشت نمونه ها را نمایش می دهد که نمونه ۱۹ فاقد بافت درشت است.

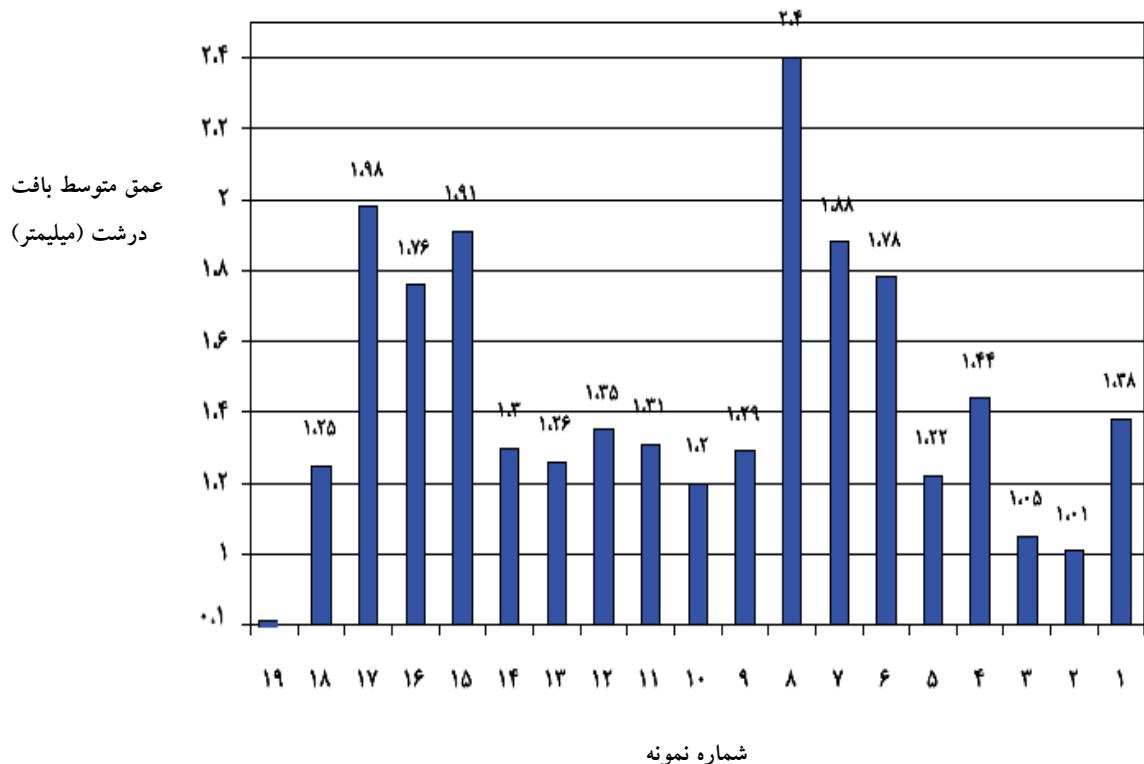
نمونه های بتنی پس از ساخت، به منظور تعیین مقاومت لغزشی و مقدار عمق بافت درشت، به ترتیب به وسیله آزمایش آونگ انگلیسی و پخش ماسه، مورد ارزیابی قرار گرفتند که مقادیر اصلاح شده آن برای دمای استاندارد (۲۰ درجه سانتیگراد) در نمودارها آورده شده اند.

۱- مقایسه تأثیر بافت درشت

همان طور که بیان شد تأثیر بافت درشت بر روی مقاومت لغزشی بسیار زیاد است.

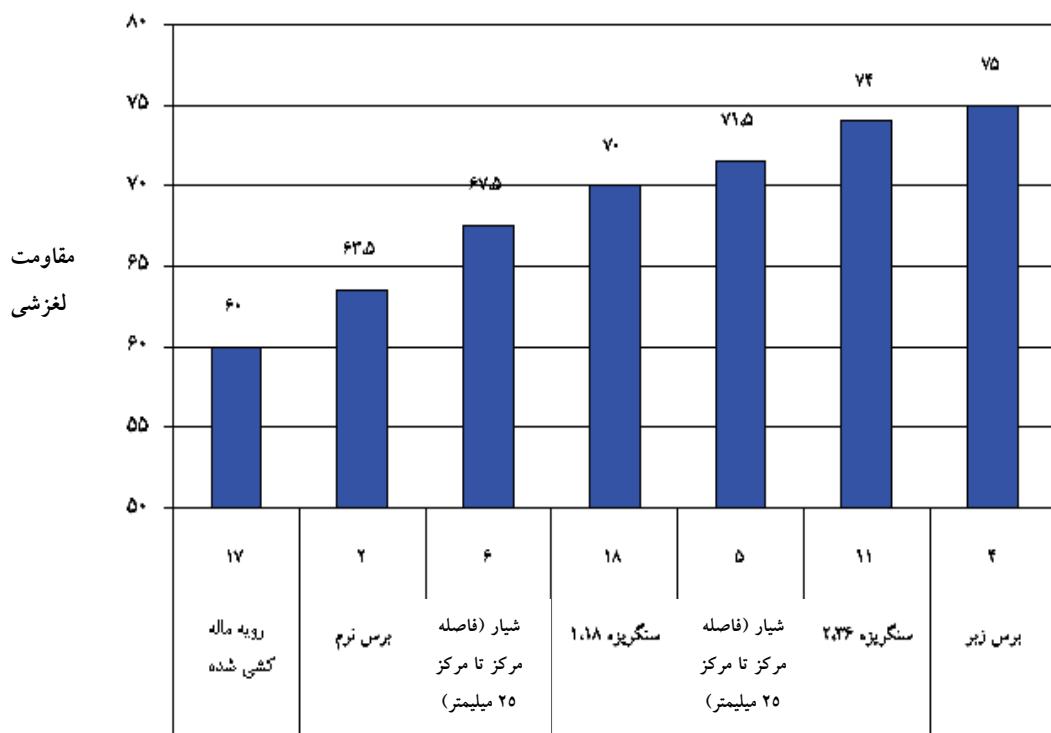

نمودار ۱. مقواومت لغزشی نمونه‌های بتنی [۶]

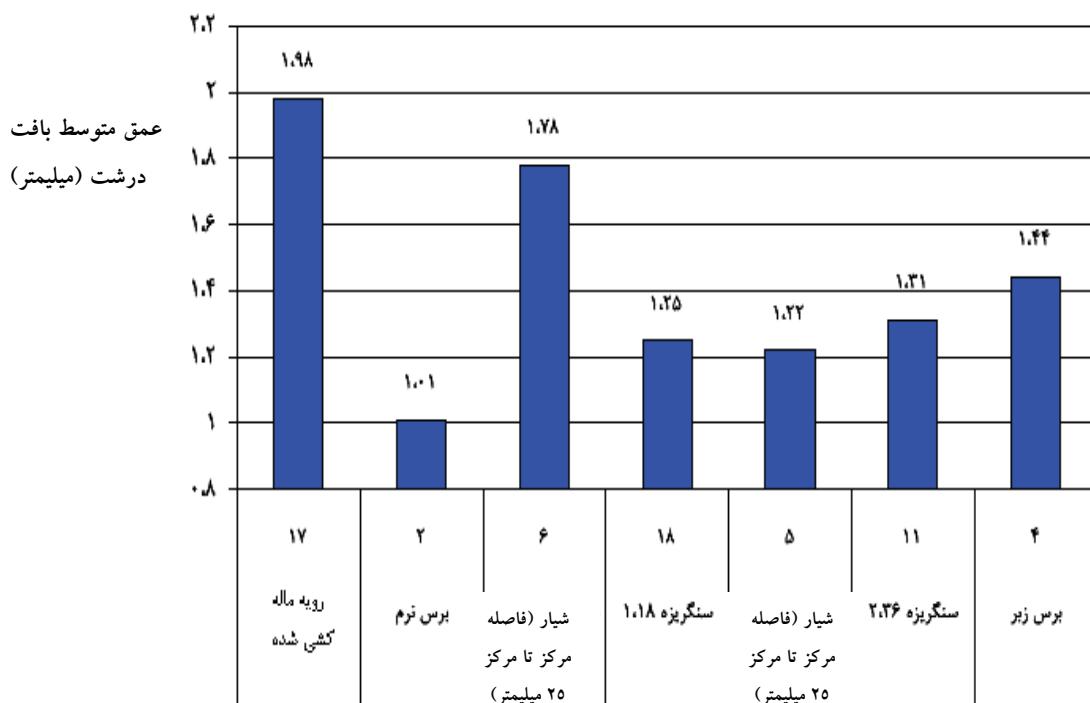

نمودار ۲. متادیر عمق متوسط بافت درشت نمونه‌های بتنی [۶]

تعیین اثر بافت درشت سنگدانه در مقدار مقاومت لغزشی . . .

نمودار ۳. مقاومت لغزشی در نمونه های بتونی با بزرگترین دانه ۴/۷۵ میلیمتر [۶]

نمودار ۴. مقادیر عمق متوسط بافت درشت [۶]

رویه در سرعت‌های متوسط و زیاد است و اگر عمق بافت درشت، بیش از حد نیاز باشد نه تنها در افزایش اینمی تأثیرگذار نیست، بلکه موجب افزایش صدا و کاهش کیفیت سواری خواهد شد. نمونه شماره ۱ دارای اندازه اسمی برابر ۹/۵ میلیمتر است و عمق بافت درشت آن با نمونه شماره ۴ تفاوت بسیار ناچیزی دارد، ولی اگر به مقاومت لغزشی آنها توجه شود، مشخص می‌شود که نسبت مقاومت‌ها بسیار بزرگ‌تر از نسبت عمق بافت‌هایشان است، یعنی نتیجه دقیقاً بر عکس دو نمونه قبلی است. این امر نشان‌گر این است که اگر اندازه‌های اندام از حد معینی بزرگ‌تر شود تأثیر آنها کمتر می‌شود و تأثیر عوامل دیگر بر افزایش مقاومت لغزشی بیشتر از اندازه بزرگ‌ترین سنگدانه خواهد شد. دو رابطه برای مقاومت لغزشی به صورت تابعی از اندازه اسمی اندام‌ها به دست آمده‌اند که برای یکی از آنها $R^2 = 0.7221$ و برای دیگری $R^2 = 0.9278$ است. این دو رابطه و نقاط و منحنی‌های مربوط به آنها در نموادر ۷ نشان داده شده‌اند.

۵. نتیجه‌گیری

مقاومت لغزشی یکی از پارامترهای مهم در کاهش تصادفات جاده‌ای است. هرگاه این مقاومت از حد مطلوبی کمتر شود، باید آن را بررسی و تمهیدات خاصی را برای سطح رویه اندیشید. بهترین روش برای مقابله با حطر لغزندگی، پیشگیری است، یعنی در حین ساخت با رعایت نکات اصولی، باید مقاومت لغزشی مناسب و پایدار ایجاد کرد. با توجه به تحقیقات انجام یافته، نکات بیان شده در زیر حائز اهمیت اند:

- ۱- نموادرهای ۵ و ۷ نشان‌گر آن است که مقاومت لغزشی با اندازه و شکل سنگدانه‌ها رابطه مستقیمی دارد و مصالح با بزرگ‌ترین دانه ۴/۷۵ میلیمتر، بهترین مقاومت لغزشی را ایجاد کرده است.
- ۲- نموادر ۳ بیان‌گر این مطلب مورد انتظار است که رویه ماله کشی شده (قاده بافت درشت) کمترین مقاومت لغزشی را دارد.
- ۳- نموادر ۳ نشان‌گر این است که بافت درشت ایجاد شده در رویه بتی با برس زبر و سنگریزه با اندازه ۲/۶ میلیمتر، بهترین مقاومت لغزشی را از خود نشان داده است.

۴- بررسی تأثیر نوع بافت درشت

برای تعیین اثر نوع بافت درشت بر مقاومت لغزشی نمونه‌های ساخته شده، نتایج به دست آمده از نمونه‌هایی که بزرگ‌ترین دانه آنها ۴/۷۵ میلی متر است، در نموادر ۳ نمایش داده شده‌اند. مقاومت لغزشی با توجه به نوع بافت درشت به ترتیب زیر کاهش یابنده است: برس زبر، سنگریزه با دانه ۲/۳۶ میلیمتر، شیارهای عمود بر جهت حرکت ترافیک، سنگریزه با دانه ۱/۱۸ میلیمتر و برس نرم. در نتیجه بافت درشتی که به وسیله برس زبر ایجاد شده است، مقاومت لغزشی بیشتری نسبت به سایر نمونه‌ها دارد و عمق متوسط بافت درشت آن هم در رده خوبی قرار دارد.

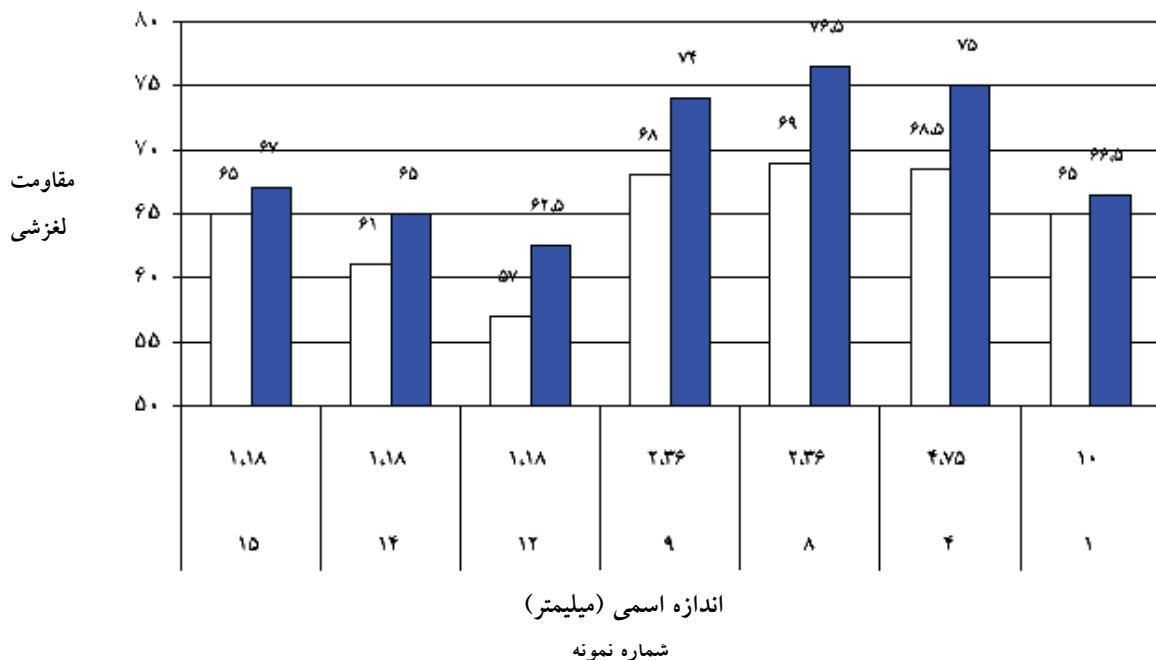
با توجه به نموادر ۳، نمونه شماره ۵ که فاصله مرکز تا مرکز شیار آن برابر ۲۲/۵ میلیمتر است، دارای مقاومت لغزشی بزرگ‌تری نسبت به نمونه شماره ۱۸ است ولی نمونه شماره ۶ با فاصله مرکز تا مرکز برابر ۲۵ میلیمتر، مقاومت لغزشی کمتری نسبت به نمونه شماره ۱۸ دارد که این وضعیت نشان‌گر آن است که هرگاه فاصله شیارها از هم بیشتر شود، مقاومت لغزشی کاهش می‌یابد. نموادر ۴ مقادیر عمق متوسط بافت درشت نمونه‌ها با بزرگ‌ترین دانه ۴/۷۵ میلیمتری را نمایش می‌دهد.

۴- بررسی تأثیر اندازه اسمی

در این تحقیقات مشخص شد که اندازه اسمی مخلوط بتی، در مقاومت لغزشی مؤثر است و این تأثیر در نموادرهای ۵ و ۷ نمایش داده شده است.

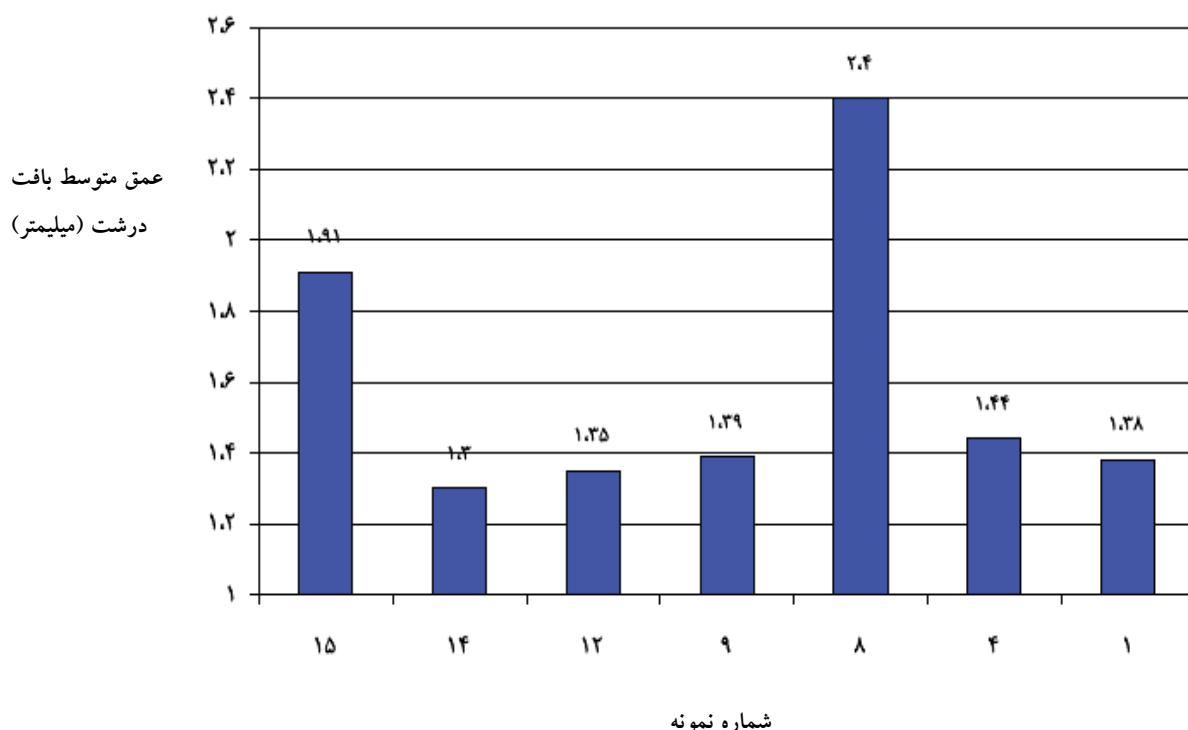
نمودار ۶ مقادیر عمق متوسط بافت درشت این نمونه‌ها را نمایش می‌دهد. نمونه ۴ دارای اندازه اسمی برابر ۴/۷۵ میلیمتر است که مقاومت لغزشی خوبی از خود نشان داده است. هر چند مقدار مقاومت لغزشی نمونه ۸ با اندازه اسمی ۲/۳۶ میلیمتر بیشتر است ولی اگر به عمق بافت درشت آنها دقت شود، مشخص می‌شود که تفاوت عمق بافت درشت این دو بسیار زیاد است و متناسب با این افزایش عمق بافت درشت، مقاومت لغزشی آنها تغییر زیادی نکرده است، این نشان می‌دهد که تأثیر اندازه بزرگ‌ترین دانه بر مقاومت لغزشی بسیار بیشتر از عمق بافت درشت است. دلیل آن این است که وظیفه اصلی بافت درشت، کمک به تخلیه آب زاید بین لاستیک وسیله نقلیه و سطح

تعیین اثر بافت درشت سنگدانه در مقدار مقاومت لغزشی ...

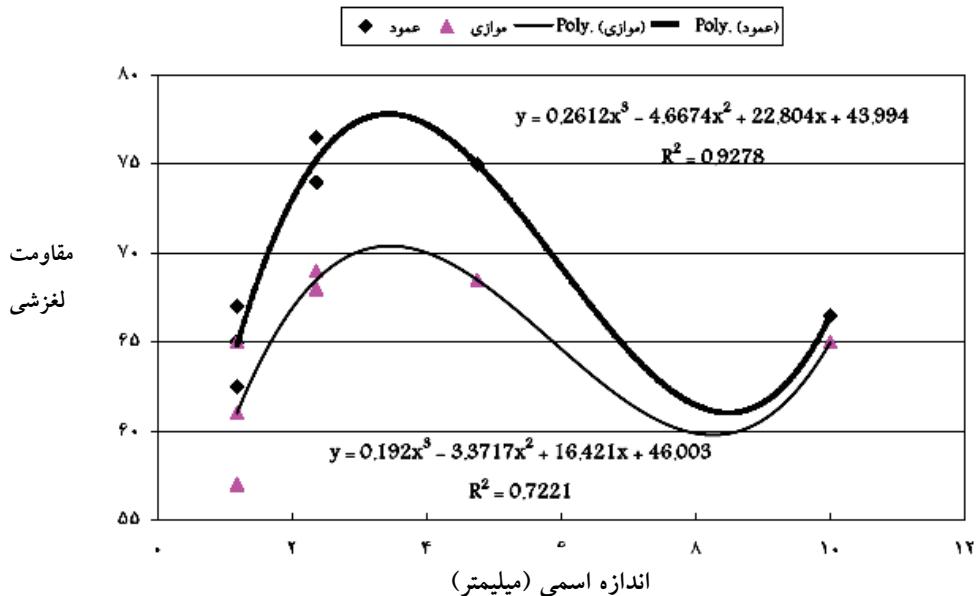

نمودار ۵. مقاومت لغزشی نمونه‌های بتنی بر حسب اندازه اسمی

با یک روش ایجاد بافت درشت (برس زیر) [۶]

نمودار ۶. مقادیر متوسط عمق بافت درشت (میلیمتر) [۶]

نمودار ۷. رابطه بین مقاومت لغزشی نمونه‌های بتُنی با اندازه اسمی مصالح سنگی

با روش ایجاد بافت درشت به کمک برس زبر [۶]

۶. مراجع

۶. معافی مدنی، سید روح الله، (۱۳۸۲) "ارزیابی آزمایشگاهی خصوصیات سنگدانه ها و رویه جاده در اصطکاک"، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس،

7. ASTM (1998) "Road and paving materials, pavement management technologies, annual book of ASTM standards, vol.4.03, American society for testing and materials.

8. Road Note 27, (1969) "Instructions for using the portable skid resistance tester ", transport and road research laboratory TRRL HMSO,

پانویس‌ها

1- Nominal size

2- Thin layer

3- Skid resistance value (SRV)

4- Slurry seal

1. LRR, (1975) "Portland cement concrete pavement texture quality investigation", division of construction and research transportation, laboratory research report, interim report, UK.

2. Martinez, J.E, (1977) "Effects of pavement grooving on friction, braking and vehicle control", Texas transportation institute, Texas A&M University.

3. Soudagari, Javad, (1988) "Laboratory studies of rolling resistance and skidding resistance of road surfaces", PH.D Thesis, University of Birmingham, U.K.

4. Soudagari, Javad, and Lees, G. (1990) "Effect of road surface type/textture on rolling and skidding resistance", International Symposium on Highway Surfacing at Ulster University, UK.

۵. رمضانیانپور، علی اکبر، (۱۳۸۱)"طرح اختلاط بتُن"، چاپ هفتم، انتشارات آذرنگ،

Laboratory Study of Macro Texture and Stone Effectiveness in Skid Resistance of Concrete Pavements

A. Hassani , Associate Professor, Department of Civil Engineering, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran.

J. Sodagari, Assistant Professor, Department of Civil Engineeirng, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran,

*R. Moafi Madani, MSc. Department of Civil Engineering, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran
E-mail: hassani@modares.ac.ir*

ABSTRACT

Rapid improvement in vehicle manufacturing technology has caused increases in vehicular speed, thus making ever increasing needs for improvements in vehicle break and skid resistance of road surfaces. International studies have shown increase in average speed, resulted greater damages when accidents occur. Concrete surfaces in general and road surface characteristics in particular have not neen improved in the same manner and wet skid resistance is generally low.

The main aim of this research which has been carried out at Tarbiat Modares University is to evaluate the effect of concrete surface macro texture and its type, nominal size and effect of aggregate shape on skid resistance. In this research, the skid resistance is measured by using British portable skid resistance tester, commonly known as British pendulum and macro texture is measured using the sand – patch method.

Skid resistance is an important factor for reduction of raod accidents. When this resistance is less than the optimum limit, special provisions should be considered for the surface areas. The best practice for controlling the skid risk is prevention. This means that during construction of the roads, it is necessary to achieve a suitable and long life skid resistance, by taking into account the principal techniques. The present research and its findings showed that the following points are of great importance:

1. The diagrams 5 and 7 illustrate the fact that the skid resistance has a direct relationship to the size and shape of aggregates. Aggregates with largest sizes (4.75mm) created the highest resistance.
2. Diagram 3 shows that the troweled surfaces (lacking the macro texture) have had the minimum skid resistance.
3. It also shows that the macro texture developed on the surface of concrete road through harsh brush and fine aggregates with size 2.6 mm. has had the best skid resistance

Keywords: Skid resistance, concrete pavements, British Pendulum, micro and macro texture